

Aluksi elämään liittyvä pieni kevennys;

Äidin tiskaamista seuratessaan pieni tytär huomaa, että äidin hiusten joukossa on harmaata. Hän kysyy "Äiti, miksi sinulla on harmaita hiuksia". Äiti katsahtaa tyttärensä ja vastaa: "Katsos, joka kerran kun teet jotain tuhmaa, tulen onnettomaksi ja aina silloin yksi hius muuttuu harmaaksi."

Tyttö miettii hetken ja kysyy sitten: "Äiti, miksi sinun äitisi kaikki hiukset ovat harmaita?"

Loppuelämän vietto

Moni elää elämänsä jatkuvassa katastrofin pelossa. Milloin se paha tapahtuu?

Ikään kuin me istuisimme elämän tuolin reunalla kannatellen itse itseämme, peläten koko ajan että tuoli pettää. Ja me käytämme siihen ison osan voimavaroistamme kun emme uskalla jättää elämäämme Jumalan käsiin. Emme uskalla luottaa siihen, että Jumalan syli kantaa meitä silloinkin, jos elämä ei enää kannaa.

Tämä alustus on laajennus alfakurssilla pidetystä ja rakentuu roomalaiskirjeen 12 lukuun. Luku alkaa seuraavasti:

Room. 12:1. *Jumalan armahtavaan laupeuteen vedoten kehotan teitä, veljet: Antakaa koko elämänne pyhäksi ja eläväksi, Jumalalle mieluisaksi uhriksi. Näin te palvelette Jumalaa järjellisellä tavalla.*

Tässä sanotaan, että on järkevää elää Jumalan armon ja laupeuden alaisena. Jumalan lapsi pitää lyhyet tilivälit taivaallisen Isänsä kanssa. Näin hän pysyy Kristuksen sovintoveren turvassa.

Roomalaiskirjeen 12 luvun seuraavissa jakeissa sitten kerrotaan, mitä Pyhä Henki saa meissä aikaan, jos vain annamme Hänelle siihen mahdollisuuden.

Room. 12:2-21. *Älkää mukautuko tämän maailman menoon, vaan muuttukaa, uudistukaa mieleltänne, niin että osaatte arvioida, mikä on Jumalan tahto, mikä on hyvää, hänen mielensä mukaista ja täydellistä. ... Meillä on saamamme armon mukaan erilaisia armolahjoja. Se, jolla on profetoimisen lahja, käyttäköön sitä sen mukaan kuin hänellä on uskoa. Palvelutehtävän saanut palvelkoon, opetus-tehtävän saanut opettakoon, rohkaisemisen lahjan saanut rohkaiskoon. Joka antaa omastaan, antakoon pyyteettömästi; joka johtaa, johtakoon tarmokkaasti; joka auttaa köyhiä, auttakoon iloisin mielin. ... Osoittakaa toisillenne lämmintä veljesrakkautta, kunnioittakaa kilvan toistanne. ... palakoon teissä Hengen tuli, ... rukoilkaa hellittämättä. ... osoittakaa vieraanvaraisuutta. Siunatkaa niitä, jotka teitä vainoavat, siunatkaa älkääkään kirotko. Iloitkaa iloitsevien kanssa, itkekää itkevien kanssa. ... Älkää pitäkö itseänne muita parempina, vaan asettukaa vähäosaisten rinnalle. ... Älkää maksako kenellekään pahaa pahalla, ... Jos on mahdollista ja jos teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien kanssa. ... Älä anna pahan voittaa itseäsi, vaan voita sinä paha hyvällä.*

Kun hyväksyn Jeesuksen Kristuksen pelastajakseni ja annan Pyhän Hengen ohjata elämäni, niin edellä oleva alkaa tapahtua. Loppuelämäni on silloin Herran turvallisissa käsissä.

Erään suomalaisen lähetystyössä olleen miehen tavoite oli kiivetä kuvassa näkyvän vuoren huipulle Afrikassa. Hän pääsi tavoitteeseensa vaikka se vaati paljon vaivaa ja asialle omistautumista.

Mutta mitä sen jälkeen, kun me olemme saavuttaneet tavoitteemme?

Kerrotaan, että eräältä maailman rikkaimmista miehistä, Rockefelleriltä, kysyttiin; milloinkaan tällä olisi rahaa riittävästi. "Vain vähän lisää vielä"; oli tämä vastannut.

Saarnaaja sanoikin Vanhassa testamentissa osuvasti;

Saarn. 5:9. *Joka rakastaa rahaa, ei saa sitä kyllin, eikä se, joka rakastaa rikkautta, saa voittoa tarpeekseen.*

Ja sitten saarnaaja jatkaa; "Tämäkin on turhuutta". Joka pitäisi kääntää merkityksessä; "Sekin on maallista ja katoavaa" (Jukka Norvannon mukaan).

Mikä on Jumalan tavoite? Jumalan tavoite on saada meidät ensin omiksi lapsikseen ja sen jälkeen vielä varjella taivaaseen (Matt. 18:14). Jumala on sitoutunut tähän tavoitteeseen (1. Kor. 13:13).

Jeesus on tie, totuus ja elämä (Joh. 14:6). Ennen kuin alkuseurakunnassa kristittyjä alettiin sanomaan kristityiksi, heitä kutsuttiin "sen tien vaeltajiksi". Kun olemme Jeesus-tiellä, olemisemme on kahtalainen. Toisaalta olemme jo perillä, sillä onhan Pyhä Henki annettu sinetiksi Jumalan lapseudesta. Toisaalta olemme vielä matkalla ja Pyhä Henki on meillä matkaoppaana ja perille viejänä. Perillä olemme lopullisesti vasta sitten, kun saamme ylösnousemusruumiin Jeesuksen tullessa noutamaan omiaan.

Mitä sen jälkeen, kun olet päässyt tavoitteeseesi?

Tämä matkanteko kristittyinä on, näin voin omaltakin kohdalta sanoa, erittäin mielenkiintoista ja palkitsevaa – toisaalta se on ollut myös ahdistusta ja kyyneleitä. Hengellistä eikä henkistä kasvua ei ole minunkaan osaltani tapahtunut ilman kasvukipuja. Kun olen luullut päässeeni tavoitteeseen, siitä avautuukin uusi näkökymä, uusi tehtävä, uusi mahdollisuus – ja uusi kasvun ja kasvukipujen paikka.

Jumala on kyllä pysynyt koko ajan samana. Minun ymmärrykseni Hänestä on vain lisääntynyt.

Mitä tehdä, että loppuelämä onnistuisi?

Älkää mukautuko tämän maailman menoon. Tai niin kuin sen voisi myös suomentaa; Älkää antako ympäröivän maailman puristaa teitä muottiinsa.

Mitä tämä voisi tarkoittaa?

- Ajattele koululaista, jonka on pukeuduttava merkkivaatteisiin että välttyisi kiusatuksi joutumiselta.
- Ajattele mainosta, joka osatotuksia kertomalla lupaa että laihtunut tai kaunistunut – eikä tarvitse muuta kuin – kuin ostaa se mainostettu tuote.
- Entä se, kun valtanäkemyistä vastaan ovat puheet leimataan julkisuudessa vääriksi, vaikka mitään rikollista ei ole tapahtunut. Joidenkin tahojen mielipiteitä kun ei saa asettaa kyseenalaiseksi.

Meille on valehdeltu ja valehdellaan jatkuvasti. Mihin sitten voimme luottaa?

Raamatunkohta, Room. 12:2 kuuluu seuraavalla tavalla;

Älkää mukautuko tämän maailman menoon, vaan muuttukaa, uudistukaa mieleltänne, niin että osatte arvioida, mikä on Jumalan tahto, mikä on hyvää, hänen mielensä mukaista ja täydellistä.

”Uudistukaa mieleltänne, niin osatte arvioida.” – Miten minä voin uudistua mieleltäni? Joku valitti Kristukselle, että hänessä on niin paljon pois pantavaa. ”Älä huoli” sanoi Kristus, ”tullessani tuon siivousfirman mukani”. Itse en kykene ilman Pyhän Hengen vaikutusta arvioimaan edes sitä, mikä olisi oikein ja hyväksy minulle itselleni, saati sitten sitä, mikä olisi Jumalan tahto. Eräs henkilö kertoi, että vasta uskoon tulonsa jälkeen hänkin alkoi ymmärtää, mitä ne papit puhuvat. Se on aloittamista uudelleen – mutta nyt Kristuksen ja Hänen lahjoittamansa Pyhän Hengen kanssa.

Kun Jeesus Kristus tulee sydämeen asumaan, Hän tuo mukanaan oikean kyvyn rakastaa. Kun olemme ensin itse saaneet Kristukselta oikean arvon ja arvostuksen armahdettuina syntisinä rakkauden kohteina, vasta silloin kykenemme rehellisesti katsomaan itseämme sellaisina kuin olemme. Kykenemme Kristuksen kanssa ja armon varassa katsomaan oman sielumme pimentoihin. Hän, Kristus, joka on puolestamme käynyt tuonelan pimenoissa, ei pelkää meidän pimeyttämme. Vasta tämän oikean arvon saamisen jälkeen kykenemme vähitellen armahtamaan, hyväksymään ja arvostamaan sekä itseämme että myös muita.

1. Joh. 4:19. *Me rakastamme, koska Jumala on ensin rakastanut meitä.*

Room. 13:8-10. *Älkää olko kenellekään mitään velkaa, paitsi että rakastatte toisianne. Joka rakastaa toista, on täyttänyt lain vaatimukset. Käskyt "Älä tee aviorikosta", "Älä tapa", "Älä varasta", "Älä himoitse", samoin kaikki muutkin, voidaan koota tähän sanaan: "Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi." Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään pahaa. Näin rakkaus toteuttaa koko lain.*

Joh. 14:21. *Joka on ottanut vastaan minun (Jeesuksen) käskyni ja noudattaa niitä, se rakastaa minua. Ja minun Isäni rakastaa sitä, joka rakastaa minua, ja häntä minäkin rakastan ja ilmaisen hänelle itseni."*

Me palvelemme Herraa kohdistamalla palvelutoimenpiteemme toisiin ihmisiin. Jeesus sanoi;

Matt. 25:40. *'Totisesti: kaiken, minkä te olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.*

Luontaisesti me emme halua palvella toisiamme joten ei meillä ole halua palvella myöskään Herraa. Roomalaiskirjeestä luemmekin;

Room. 12:11. *Älkää olko veltoja, olkaa innokkaita, palakoon teissä Hengen tuli, palvelkaa Herraa.*

Jae itsessään jo vastaa siihen, miten me kykenemme palvelemaan lähimmäistämme oikein. ”Palakoon teissä Hengen tuli”. Vasta Pyhä Henki minussa saa tämänkin ihmeen aikaan. Kun Jumala saa minussa aikaan rakkauden ja oikean palvelumielen, se alkaa väistämättä näkyä ihmissuhteissa.

"Antakaa koko elämäenne"

- mitä kuuntelen?
- mitä katselen?
- mitä puhun?
- mitä teen?

Room. 12:1 kuuluu seuraavasti;

Jumalan armahtavaan laupeuteen vedoten kehotan teitä, veljet: Antakaa koko elämäenne pyhäksi ja eläväksi, Jumalalle mieluisaksi uhriksi. ...

Ensinnäkin, kun Jeesuksen ajan arameassa, kielessä jota Jeesuskin puhui, sanotaan "miehet, veljet", se käsitti koko kuulijakunnan, myös naiset.

Kun Paavali kehottaa meitä antamaan elämämme Jumalan käsiin, hän perustelee sitä armolla ja laupeudella, jotka ovat Jumalan luonteenpiirteitä.

Seuraava kielikuva Raamatussa kertoo paljon Jumalasta. Jeesus sanoo;

Matt. 11:28-30. *"Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni harteillenne ja katsokaa minua: minä olen sydämeltäni lempeä ja nöyrä. Näin teidän sielunne löytää levon. Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormanani on kevyt."*

On kahdenlaisia ikeitä. Suomessa entisaikaan haettiin kaivolta vettä ns. ämmänlängillä, joka oli hartioilla ja jonka molemmilla puolilla riippuivat ämpärit. Niillä saatiin kuorma tuplattua. Jeesus ei tarkoita tällaista iestä, jolla kuormaa lisätään. Jeesuksen tarjoama ies on kahdelle. Sillä ikeellä kuorma puolittuu. Vanhassa testamentissa on jopa kielto käyttää saman ikeen alla voimiltaan erilaisia vetoeläimiä.

5. Moos. 22:10. *Älä käytä härkää ja aasia kyntöparina.*

Kun siihen aikaan kynnettiin, kaksi härkää valjastettiin saman ikeen alle. Tällaista iestä Jeesus meille tarjoaa. Jeesus tarjoaa paikkaa vierelleen, oman ikeensä alle, jossa Hän itse on jo valmiina odottamassa. Hän on luvannut antaa levon. Jos sinä väsyit, alkaa Jeesus kannatella sinua – koska on itse vapaaehtoisesti suostunut kulkemaan aisaparina kanssasi.

Miksi et vaihtaisi omia "ämmänlänkiäsi" Jeesuksen seuraan. Jeesuksen tarjoamaa iestä on hyvä kantaa, koska sen toinen puoli on Jeesuksen harteilla.

Suostuminen tähän on tahdonalainen teko. Jeesus ei sido ketään itseensä väkisin eikä pidä ketään luonaan väkisin.

Jeesus ei myöskään anna "sen siivousfirmansa" toimia sydämessä, ellei ihminen itse sitä halua. Tosin silloin jää valtava määrä siunauksia saamatta.

Mutta haluanko minä enää silloin viettää aikaani Jeesuksen seurassa, kun jossain vaiheessa tullaan väistämättä siihen tilanteeseen että Jeesus ehdottaa; voisitko luopua tästä sinua itseäsi tai lähimmäistäsi vahingoittavasta tavasta? En nyt puhu tupakanpoltosta, joka on kyllä turhaa – vaan siitä, mitä kuuntelen, mitä katselen, mitä puhun, miten toimin.

Kysymys on myös siitä, suostunko kasvuun ja kasvukipuihin. Suostunko siihen, että Pyhän Hengen vaikuttama hedelmä alkaisi minussakin kasvaa ja tulla näkyviin? (Hengen hedelmä ja armolahjat ovat eri asioita.) Se on muuten yllättävän vaikeaa – lopettaa tiettyjen asioiden kuuntelu ja katselu, puheliaan hillitä puheitaan tai vaikenemaan tottuneen lopettaa vaikeneminen, lopettaa itsensä vakuuttelu siitä että minulla on lupa toimia näin, koska ...

Olen itse monta kertaa joutunut toteamaan Herralleni Jeesukselle, että auta, minä en osaa, minä en kykene, minä en edes halua. Mikä on Jumalan vastaus? Hän sanoo; Minä tiedän ettet sinä kykene. Siksi minä olen antanut Pyhän Henkeni asumaan sinun sydämeesi. Minä kykenen. Minun armoni riittää myös sinulle.

Jeesukseen sitoutuminen voi kuitenkin maksaa. Arvostelu ja pilkka Suomessa on vähäistä verrattuna suoranaisesti vainoon muualla.

Miksi näin kannattaa tehdä?

Room. 12:1 jakeen loppuosa kuului;

"Näin te palvelette Jumalaa järjellisellä tavalla."

Sana "järjellisellä" on alkutekstissä "logikos". Se on johdettu sanasta "logos", jonka merkityksiä ovat sana ja järki. Jeesus on Jumalan "logos" eli Jumalan Sana ja Jumalan järki / viisautus. Maailma on luotu Jumalan sanalla / Jumalan viisaudella (Joh. 1:1-3).

Joh. 1:1-3. *Alussa oli Sana. Sana oli Jumalan luona, ja Sana oli Jumala. Jo alussa Sana oli Jumalan luona. Kaikki syntyi Sanan voimalla. Mikään, mikä on syntynyt, ei ole syntynyt ilman häntä.*

Roomalaiskirjeen 12 luvun 1 jakeen merkitys voi siis olla; "Koska Jumala on armahtavainen ja laupias ja haluaa aina meidän parastamme, miksi emme suostuisi Hänen kumppanikseen Hänen ehdoillaan koko elämämme pituiselle matkalle. Tämä on itse asiassa ainoa oikea ratkaisu, jos vain vähänkin käytämme järkeämme ja ajattelemme loogisesti.

Jos oma lapsesi tulisi luoksesi ja sanoisi: "Isä/äiti, haluan viettää tämän päivän niin kuin sinä haluat"; tuskin sanoisit: "Saatkin sitten olla koko päivän pimeässä komerossa." On mieleetöntä edes ajatella, että Jumala kohtelisi meitä huonommin kuin hyvät maalliset vanhemmat.

Monen on kuitenkin vaikea luottaa Jumalan armollisuuteen, sillä oman isän luonteenpiirteet siirtyvät automaattisesti siihen kuvaan joka ihmiselle muodostuu Jumalasta Isänä. Myös se, jos isää ei ole. Eräs pikku-

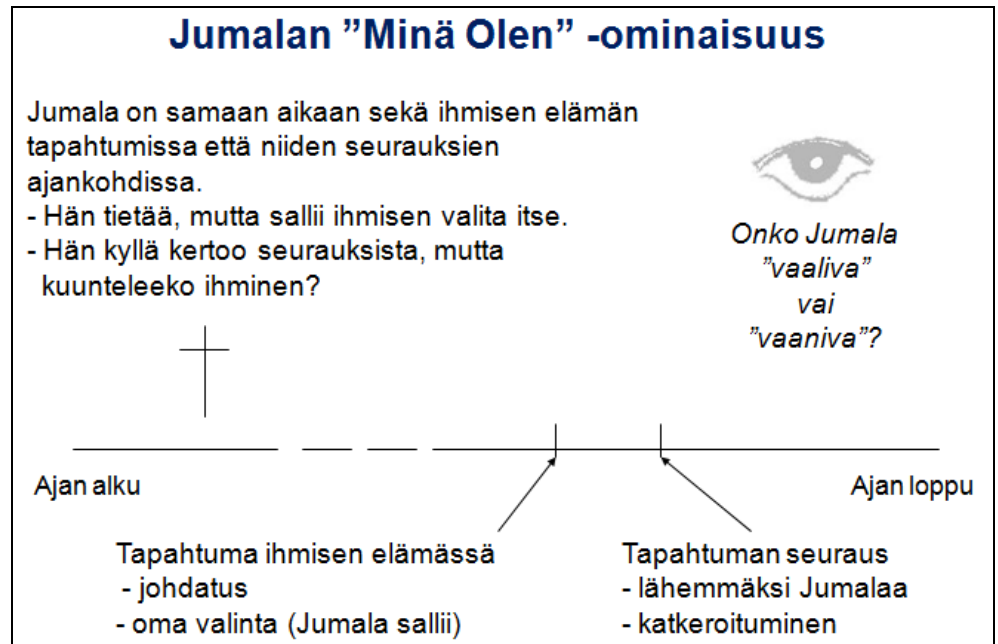
poika lauloi virttä 462, joka kuuluu ”Hän Isä rakkahasti, ain vaalii luotujaan”. Mutta kokemus omasta isästä peitti laulun sanojen todellisen merkityksen, joten poika lauloi; ”Kuin isä raskahasti ain vaanii luotujaan”. Jumala ei ole sellainen kuin sinun oma isäsi on ollut. Jumala on paljon, paljon hellempi ja rakkaudellisempi.

Mutta tunnenko Jumalaa jo niin paljon, että uskallan luottaa Hänen hyvyyteensä ja anteeksiantoonsa? Uskallanko jättäytyä Hänen lapsekseen, Hänen kasvatettavakseen?

Jumala on jo siellä, missä me olemme vasta esim. 10 vuoden kuluttua – joten Hän tietää kaikkien valintojemme seuraukset. Miksi siis emme luottaisi Häneen ja kuuntelisi Häntä.

Minä en osaa ajatella kuin itseäni ja muutamaa läheistä läheistä. Jumalan kädessä on koko maailma.

Luotanko Jumalan rakkautteen niin paljon, että uskaltaudun jäämään Hänen käsiinsä myös silloin, kun kaikki ei menekään minun oman tahtoni mukaisesti?

LOPUKSI

Suostu sen Jeesuksen kumppaniksi, joka kärsi ristinkuoleman sinun vuoksesi. Maailma ei tätä aitoa Jeesusta hyväksy, vaan tarjoaa sinulle korvike”jeesuksia”.

Eräältä vanhemmalta kristityltä kysyttiin; ”Miten menee?”

Hän vastasi; On niin kuin kaksi koiraa tappelisi minusta koko ajan, musta ja valkoinen.

”No, kumpi niistä on voitolla? Se on voitolla, kumman puolelle itse asetun. Se on voitolla, jolle annan ruokaa.”

Joudumme valitsemaan puolemmen tapaus tapaukselta, eli irrottautumaan pois entisen elämämme ratkaisumalleista jopa useita kertoja päivittäin.

Kristitty, joka haluaa elää elämänsä Kristuksen seurassa, ”tuomitsee” tahtomattaan oikein eläessään olemuksellaan ja käytöksellään maailman. Monet ihmiset, jotka eivät halua elää kristillisesti, vaivautuvat kristityn (oikeastaan kristityssä läsnä olevan Jeesuksen Kristuksen) läsnäolosta.

1. Piet. 4:4. *Nyt he kummeksuvat sitä, että te ette enää riennä heidän kanssaan samaan riettauden virtaan, ja syytävät herjauksiaan.*

Matt. 12:41-42. Luuk. 11:31. *Niniven asukkaat nousevat tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja langettavat sille tuomion. He kääntyivät, kun Joona saarnasi heille, ja tässä (Jeesuksen läsnäolossa / Jeesuksessa) teillä on enemmän kuin Joona! Etelän kuningatar herää tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja langettaa sille tuomion. Hän tuli maan ääristä saakka kuulemaan Salomon viisautta, ja tässä teillä on enemmän kuin Salomo!*

Sillä, kumman luomuksen annamme itseämme hallita, on uskomattoman suuri merkitys.

Jos uusi luomus saa hallita:

- ajatukset uskon mukaan
- Jeesus vaikuttaa teot (oma etu ei aina ole etusijalla)
- sallii toisten olla erilaisia

”Aatu” pienenee

Jos synnillinen luonto (”aatu”) hallitsee:

- ylpeys (oma etu ensin)
- minä teen (otan Jumalan tarvittaessa vain avuksi)
- pakottaa muut muottiin

Pyhän Hengen toiminta pienenee

Gal. 5:16. *Tarkoitaa tätä: antakaa Hengen ohjata elämäännne, niin ette toteuta lihanne, oman itsekään luontonne haluja.*

Ef. 4:21-32. *jos todella olette hänestä kuulleet, jos teille on opetettu se totuus, joka Jeesuksessa on. Sen opetuksen mukaan teidän tulee hylätä entinen elämäntapanne ja vanha minänne, joka on petolisten himojensa vuoksi tuhon oma. Teidän tulee uudistua mieleltänne ja hengeltänne ja pukea yllenne uusi ihminen, joka on luotu sellaiseksi kuin Jumala tahtoo, elämään oikeuden ja totuuden mukaisesti, pyhää elämää. Luopukaa siis valheesta ja puhukaa toinen toisellenne totta, sillä me olemme saman ruumiin jäseniä. (Seurakuntaa kuvataan Kristuksen ruumiiksi.) Vaikka vihastuttekkin, älkää tehkö syntiä. Sopikaa riitänne, ennen kuin aurinko laskee. Älkää antako Paholaiselle tilaisuutta. Varas älköön enää varastako, vaan tehkөөn työtä ja ansaitkoon rehellisesti toimeentulonsa, niin että voi myös antaa tarpeessa olevalle. Älkää päästäkö suustanne sopimatonta puhetta, vaan puhukaa sitä, mikä kulloinkin on hyvää ja hyödyllistä ja kuulijoille iloksi. Älkää tuottako surua Jumalan Pyhälle Hengelle, jonka olette saaneet sinetiksi lunastuksen päivää varten. Hylätkää kaikki katkeruus, kiukku, viha, riitelly ja herjaaminen, kaikkalainen pahuus. (Totuuden voi sanoa, jos osaa sanoa sen rakkaudessa.) Olkaa toisianne kohtaan ystävällisiä ja lempeitä ja antakaa toisillenne anteeksi, niin kuin Jumalakin on antanut teille anteeksi Kristuksen tähden.*

(Totesin aikaisemmin, että omin voimin tähän ei kykene, ei aina edes halua. Siksi kannattaa tehdä tahdon ratkaisu antaa Pyhän Hengen ohjata elämää.)

Room. 12:1-21.

1. *Jumalan armahtavaan laupeuteen vedoten kehotan teitä, veljet: Antakaa koko elämänne pyhäksi ja eläväksi, Jumalalle mieluisaksi uhriksi. Näin te palvelette Jumalaa järjellisellä tavalla.*

Koko elämä – samanlainen arkena ja sunnuntaina, kotona ja seurassa. Kristus on ieskumppani mukana joka paikassa.

Järjellinen – tahto mukaan. Tunne ei yksin saa ohjata ratkaisuja eikä käyttäytymistä.

2. *Älkää mukautuko tämän maailman menoon, vaan muuttukaa, uudistukaa mieleltänne, niin että osaatte arvioida, mikä on Jumalan tahto, mikä on hyvää, hänen mielensä mukaista ja täydellistä.*

Maailman menoon mukaan meneminen on todellinen vaara.

2 Tim. 4:10. *”Demas on tähän maailmaan mieltynenä jättänyt minut (Paavalin) ja lähtenyt Tessalonikaan.”*

Kun sallin Jumalan sanan ja Pyhän Hengen neuvoa ja uudistaa mieltäni, saan myös oikean arviointikyvyn. Itse en voi uudistaa itseäni Jumalan tahtomalla tavalla, ainoastaan lisätä tietomäärääni.

3. *Sen armon perusteella, joka minulle on annettu, sanon teille jokaiselle: älkää ajatelko itsestänne liikoja, enempiä kuin on aihetta ajatella, vaan pitäkää ajatuksenne kohtuuden rajoissa, kukin sen uskon määrän mukaan, jonka Jumala on hänelle antanut.*

Ylpeys saa ajattelemaan itsestä liikoja. Alistunut taas mitätöi itseään.

Jumalan lapseudesta ja Jumalan rakkaudesta voi kuitenkin olla varma jokainen, joka on hyväksynyt omalle kohdalleen Jeesuksen sovintokuoleman ristillä. Sitä ei kannata epäillä.

4-5. *Niin kuin meillä jokaisella on yksi ruumis ja siinä monta jäsentä, joilla on eri tehtävänsä, samoin me kaikki olemme Kristuksessa yksi ruumis mutta olemme kukin toistemme jäseniä.*

Toisen tehtävää ei kannata kadehtia. Mitä suurempi tai tärkeämpi tehtävä on, sitä suurempaan vastuuseen siitä Jumalan edessä kerran joutuu. Jumala on tehtävänantaja.

Jos emme koe kuuluvamme seurakuntaruumiiseen, vika ei aina liene seurakunnassa. Kannattaa myös miettiä, korjautuisiko asia muuttamalla omaa käytöstä.

6-8. *Meillä on saamamme armon mukaan erilaisia armolahjoja. Se, jolla on profetoimisen lahja, käytäkөөn sitä sen mukaan kuin hänellä on uskoa. Palvelutehtävän saanut palvelkoon, opetustehtävän saanut opettakoon, rohkaisemisen lahjan saanut rohkaiskoon. Joka antaa omastaan, antakoon pyyteettömästi; joka johtaa, johtakoon tarmokkaasti; joka auttaa köyhiä, auttakoon iloisin mielin.*

Profetoiva rakentaa, lohduttaa ja pyrkii palauttamaan seurakunnan yhteyteen.

Kukin voi löytää oman armolahjansa ja käyttää sitä. Armolahjat on annettu seurakunnan yhteydessä käytettäväksi. Armolahjat eivät ole palkinto vaan työtä helpottavia työkaluja.

9. *Olkoon rakkautenne vilpittöntä. Vihatkaa pahaa, pysykää kiinni hyvässä.*

Vilpittön rakkaus ei odota saavansa palkintoa. Laskelmoiva rakkaus odottaa huomiota ja/tai vastapalvelusta ja loukkaantuu, jos ei saa niitä.

10. *Osoittakaa toisillenne lämmintä veljesrakkautta, kunnioittakaa kilvan toinen toistanne.*
Kunnioittaminen on kilpailulaji jossa voi olla ansaitusti paras.
11. *Älkää olko veltoja, olkaa innokkaita, palakoon teissä Hengen tuli, palvelkaa Herraa.*
Velttous voi olla laiskuutta lukea Raamattua, rukoilla, käydä seurakunnassa tai palvella. Jotkut voivat kuitenkin "Herran palvelemisessa" mennä toiseen äärimmäisyyteen ja polttaa itsensä loppuun. Sitä ei Herra ole tarkoittanut. Loppuun palaminen on yleensä merkki siitä, että on tehnyt työtä omassa voimassaan eikä ole noudattanut Herran ohjetta levähtää.
12. *Toivokaa ja iloitkaa, ahdingossa olkaa kestäviä, rukoilkaa hellittämättä.*
Ahdinko on kristityn osa (Joh. 16:33) – silti; toivokaa ja iloitkaa.
Rukous on elämän asenne, ei perättäisiä yksittäistapauksia.
13. *Auttakaa puutteessa olevia pyhiä, osoittakaa vieraanvaraisuutta.*
Puutteessa olevien auttaminen koskee jokaista kristittyä. Antamisen armolahja on vielä erikseen.
14. *Siunatkaa niitä, jotka teitä vainoavat, siunatkaa älkääkään kirotko.*
Siunatkaa sanan eräs merkitys on ”puhukaa hyvää”. Jollei voi puhua hyvää, voinee kuitenkin olla vaiti. Jos on tarve ojentaa jotakuta, kannattaa se tehdä ao. henkilön kanssa kahden kesken.
15. *Iloitkaa iloitsevien kanssa, itkekää itkevien kanssa.*
Kristityillä on myös surua ja murheita. Meitä kutsutaan empaattiseen osallistumiseen, onhan kyse veljistä ja sisarista Kristuksessa.
16. *Olkaa keskenänne yksimielisiä. Älkää pitkö itseänne muita parempina, vaan asettukaa vähäosaisen rinnalle. Älkää olko omasta mielestänne viisaita.*
Rinnakkaiselo muiden kanssa opin yksityiskohtien eroista riippumatta. (Sallii toiselle hänen omat mielipiteensä, eikä yritä nousta hänen yläpuolelleen. Kannattaa pitää kuitenkin kiinni omista oikeaksi havaitsemistaan mielipiteistä.)
Ei tarkoituksellisesti loukkaa toista. Jos kuitenkin huomaa loukanneensa, yrittää puhua asian selväksi.
17. *Älkää maksako kenellekään paha pahalla, vaan pyrkikää siihen, mikä on hyvää kaikkien silmissä.*
Tämä ei tarkoita maailmaan mukautumista sillä maailmanmieliset ihmiset eivät halua hyväksyä oikeaa kristillistä oppia, koska se on heidän ideologiansa vastaista.
18. *Jos on mahdollista ja jos teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien kanssa.*
Ei silti tarvitse hakeutua vastenmieliseen seuraan. Jos Raamatun sana ja maailman mielipide ovat ristiriidassa, on valittava Raamatun sana vaikka menettäisikin maailman hyväksynnän.
19. *Älkää ottako oikeutta omiin käsiinne, rakkaat ystävät, vaan antakaa Jumalan osoittaa vihansa. Onhan kirjoitettu: "Minun on tuomio, minä maksan tekojen mukaan" - näin sanoo Herra.*
Jos minä itse koston, vahingoitan omaa suhdettani Jumalaan ja lisäksi koston kohde hyötyy (Jumala ei rankaise toistamiseen, jos minä olen jo rangaissut).
Sananl. 24:17-18. *Kun vihamiehesi kaatuu, älä iloitse, kun hän kompastuu, älä riemuitse, ettei Herra sen nähdessään suuttuisi sinuun ja kääntäisi vihaansa hänestä pois.*
- 20-21. *Edelleen sanotaan: "Jos vihamiehelläsi on nälkä, anna hänelle ruokaa, jos hänellä on jano, anna juotavaa. Näin keräät tulisia hiiliä hänen päänsä päälle." Älä anna pahan voittaa itseäsi, vaan voita sinä paha hyvällä.*
Pahaa ei voita siten että ryhtyy itse pahaksi. Paha vain lisääntyy sillä tavalla.